

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİN ÖNEMİ

Çocukların, zihinsel, duygusal, sosyal, bedensel gelişiminin %70'i 0-6 yaş arasında tamamlanmaktadır. Okulöncesi dönem olarak adlandırılan 0-6 yaş dönemi, çocuğun öğrenmesinin en yoğun olduğu, temel alışkanlıklarının, zihinsel yeteneklerinin en hızlı geliştiği ve biçimlendiği dönemdir. Bu süre içeri kazanılan davranış biçimleri, tüm yaşam boyunca devam etmektedir. Beyin yapısı ve fonksiyonlarının gelişiminin üçte ikilik bölümü 0-4 yaş arasında tamamlanmaktadır. Erken çocukluk dönemindeki deneyimler beynin çalışma biçimi için belirleyicidir. Yapılan çalışmalar okul öncesi eğitim alan çocuklarda okula devam oranlarının ve okul başarısının daha yüksek olduğunu göstermiştir.

Okul Öncesi Eğitimin Çocuğa Sağladığı Yararlar

- Çocuğun kendine güveni gelişir. Kendini idare etmeyi öğrenir.
- Zekâ puanlarında yükselme olur.
- Bağımsız olmayı öğrenir ve özsaygıyı kazanır.
- Beslenme ve sağlık durumunda iyileşme olur.
- Mucit, girişimci, üretici ve problem çözücü olmayı öğrenir.
- Kendi kişiliğini ve vücudunu tanır.
- Sosyal ve duygusal davranış gelişimi ileri seviyede olur.
- İlköğretime uyumunu sağlayacak yetenekleri geliştirir.

Okul öncesi dönemi çocuğu, annenin çalışıp çalışmadığına bakılmaksızın anaokuluna başlatılmalıdır.

Okul Öncesi Eğitime Başlamak İçin En Uygun Yaş Nedir?

Çocuğun dış dünya ile ve okul öncesi eğitim kurumlarıyla tanışma yaşının mümkün olduğu kadar erken olması ilköğretime ve yaşama hazırlık için oldukça önemlidir. Kimi uzmanlara göre bu yaş 2-3 yaş iken kimi uzmanlara göre ise 3-4 yaşlarıdır. Genel olarak okul öncesi eğitime başlama yaşının 2-4 yaş arası olduğunu söyleyebiliriz.

Öneriler

1. Çocuk 3 yaşına geldiğinde sağlıklı eğitim ve gelişimi için bir kurumda okul öncesi eğitim programından yararlanmaya başlamalıdır. Bu eğitime çocuğun bireysel özelliklerine göre, yarım günle başlanabilir. 4-5 yaşlarında tüm güne geçebilir.
2. Okul öncesi eğitim kurumu, çocuk için ailesinden ilk ayrılış olacağı için kuruma alışmakta zorlanabilir. Burada önemli olan çocuğun belli zamanda annesi tarafından ziyaret edileceği ve belli saatte servisi tarafından alınacağı konusunda oluşturulacak güvendir. Bu güvenin oluşturulması için gerektiğinde anneye kademeli uzaklaştırma uygulanabilir. Örneğin birinci mutfakta bekleme, ikinci gün bahçede bekleme, üçüncü gün sadece öğlen yemeğinde görüşme gibi.
3. Çocuğun kurum ortamına alışabilmesi için, aile üyelerinin tümü kararlı olmalı, bu konuda çocuğa ödün vermemelidir. Çünkü anne babasının bu konudaki çelişkili tutumu, gelecekteki okul fobisinin nedeni olabilir. Anne ya da büyükanneden gelebilecek "bugünlük gitmese ne olur" düşüncesi çocuk kullanabilir.
4. Okul öncesi eğitim kurumu, ister çocuk evi olsun, ister anaokulu olsun, çocuğu barındıran değil, eğiten bir kurum olmalıdır. Amaç annenin yokluğunda zamanı geçirmek değil, çocuğun okul öncesi eğitim programından yararlanmasını sağlamaktır. Bu nedenle anne babalar okul seçiminde titiz davranmalı ve kurumun programını, öğretmenini, fiziki koşullarını inceleyerek karar vermelidir.